

Truslen på selvstændighed

Stor TAK til Niels Saxtrup for hans mange velskrevne klummer. Med vid og bid har han rusket op i vores selvforståelse og udforsket vores professions faldgruber. Niels er nyvalgt til DSAM's bestyrelse, så fremover kommer vi til at læse mere fra hans pen i Bestyrelsens Klumme. I 2022 glæder vi os til at byde velkommen til en ny skribent af Lægens bogstaver.

Almen praksis trækker overskrifter for tiden. Desværre er det ikke gode fortællinger om, at den faste læge er den bedste medicin mod sygdom, indlæggelse og overdødelighed.

Tilliden til os som gruppe og dermed vores autoritet og autonomi er under pres. Vores autonomi, hvor vi ikke har en direkte foresat hverken i faglig, juridisk eller økonomisk forstand, sikrer, at vi bedre kan målrette vores faglige indsats mod det enkelte menneske. Tilliden til os kræver, at vi har selvjustits, ligesom autonomien og autoriteten kræver, at der er en konsensus om anerkendelse af vores professionelle kompetence og virkemåde. Og det er skrøbelige størrelser, vi har med at gøre. For selvom vi er givet en beskyttet titel som praktiserende læger, er vi ikke sikret tillid og handlefrihed.

Historier om læger, hvis afregningsforbrug stikker helt af, er journalistisk set taknemmelige. Intet kan sætte sindene mere i kog, end når de mennesker, som borgerne skal sætte deres lid til, er upålidelige. Vi har både magt og status. Vi er vellønnede og afregner samtidig selv med samfundets fælles kasse. Guld er et frygteligt narkotikum. Og ve os alle, at vi ikke bliver for afhængige – med den misbrugsadfærd af snyd og fordærv, der kan følge med. Vi ved jo, at misbrugeren gerne stjæler fra sin bedste ven og gamle mor for at få fat i sit stof.

Den løsning, der tilbagevendende råbes på, er, at almen praksis skal kontrolleres

hårdere – eller endda, at vi skal være offentligt ansatte.

For mange kolleger er dette ikke skræmmende. Tænk, hvis man kunne nøjes med at koncentrere sig om at lave lægearbejde og lade andre om drift, personale, administration, bygninger og IT. Kravene til at være virksomhedsleder i sundhedssektoren er store, og vores arbejde er i forvejen komplekst.

Oveni kommer vores egen fortælling om den praktiserende læge som udbændt, overbebyrdet og i skudlinjen. Den skygger for den store glæde ved autonomien – fri af en administrativ ledelse med DJØF'er eller ledende sygeplejersker med mastergrad i forvaltning og med måltal og indikatorer for øje.

Men der er graverende ting på spil. Den frie profession er den bedste sikkerhed for, at det er patientens problematik, der er i centrum, og ikke, at patienten skal bære sin diagnose i et goldt produktionssystem med sin egen logik.

Jeg ser kun en løsning for at vende bøtten: Vi må i højere grad selv være med til at udvikle afregningsformer og kontrolsystemer, der både er effektive og tålelige. Vi må konsekvent følge kolleger til dørs, der er blevet forblændet af guldets magt og dermed har sat vores fælles tillid fra borgere og samfund over styr.

Det er vores autonomi og den gode kvalitet af almen praksis' organisering i Danmark, der er på spil. //